

Strømforhold.

Tidebandet fremkalder vel ved Sandnæshage en østgaaende Flodstrøm og en vestgaaende Ebbestrøm; men nogen Regel kan ikke gives for Strømstyrkens Tiltagen og Af-tagen, lige saa lidt som for Strømføret, paa Grund af den overvejende Indflydelse, som Vindens Retning og Styrke have paa disse Forhold. Resultaterne af de foretagne Observationer over Strømmens Løb forbi Sandnæshage ere fremstillede paa Plan 6. Det fremgaar heraf, at den østgaaende Strøm imellem „Bragerne“ og Land løber omtrent parallelt med Kysten indtil NB. udfør Sandnæshage, hvor den skræver mere ud fra Land i nordøstlig Retning. Den vestgaaende Strøm løber Øst for Sandnæshage omtrent parallelt med Kysten, drejer derefter i en svag Bue udenom Hagen, indtil den faar en Retning parallelt med Kystlinien SW. for denne. De to Strømretninger ere parallelle Vest for et Punkt af Kysten beliggende 2 à 3,000 Fod SW. for Sandnæshages nordligste Punkt.

Strømmen har gennemgaaende ikke nogen stor Styrke imellem „Bragerne“ og Land; uden for „Bragerne“ er Strømstyrken større.

Wind- og Vejrforhold.

Da Afstanden mellem Sandnæshage og Hansholmens Tjyrtaarn kun er ca. $3\frac{1}{4}$ Mil, maa det, der under Omtalen af Forholdene ved Klitmøller er fremstillet om Wind- og Vejrforholdene ved Hansholmen, kunne overføres om Forholdene ved Sandnæshage, saa meget mere som det ifølge den Kommissionsbetænkningen af 12te Marts 1887 vedføjede Fremstilling af Windforholdene m. m. ved Sjyllands Vestkyst er godtgjort, at det først er ved Hirtshals, at det Punkt findes, hvorved Windforholdene danne Overgangen mellem Windforholdene ved Sjyllands Vestkyst og de derfra forskellige Windforhold i det nordlige Kattegat.

Iseforhold.

Efter de af lokalkyndige Mænd givne Meddelelser er Farvandet ved Sandnæshage i Hovedsagen at betragte som isfrit; der kan vel paa begge Sider af Hagen være nogen Sjapis, men kun i ringe Omfang, saaledes at den ikke har hindret Baadene i at gaa ud,

Sandvandring.

De samme Tegne paa en stedfindende Materialvandring langs Kysten, som ere iagttagne ved de to andre undersøgte Punkter, genfindes ved Sandnæshage. Paa Plan 14 ses saaledes Øst for Sandnæshage en af de stærkt udprægede momentane Tunger. Den betydelige Variation af Havbunden, hvor Revledannelsen er stærkt udpræget, er ovenfor omtalt, saavel som den, inden for det forholdsvis korte Tidsrum fra 1882 til 1888, stedfundne Forandring af Dybdeforholdene uden for Revlernes Omraade. Endelig ere de Arealer udfør Sandnæshage, hvor Stenbunden træder frem, noget varierende.